

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

L'aviació de la República ha batut, en la data històrica del 18 de juliol, el seu propi record d'eficiència i de contundent superioritat heroica sobre les ales negres. En l'aniversari de la criminal subversió militar, l'aleteig de la nostra aviació haurà demostrat a l'enemic que el poble triomfant en les jornades de juliol es manté ferm en la lluita contra el feixisme invasor. Ha registrat aquests darrers dies, l'aviació facciosa, pèrdues tan sensibles, que fan creure en una demoralització dels tècnics estrangers, devastadors de poblacions obertes i assassins de víctimes innocents. Cap més altre rendiment poden donar els qui han menat com a norma l'acció de la covardia, d'acord amb la seva condició de mercenaris. El mateix serveixen a Franco com servien al diable, però sense córrer gaire risc; cobrar bé i segar vides sense pietat. La inquietud que els porta l'aviació lleial els farà exposar llurs vides, o, en un moment de defecció, tindran el convenciment de no ésser aptes per aguantar la lluita. Rera la força de l'aire, el poble pot confiar ara amb un exèrcit potent, les forces de xoc del qual posseeixen un esperit admirable i el tremp característic dels grans lluitadors. És aquesta la magnífica demostració que palpa el poble en commemorar el cap d'any de la subversió de juliol, i és aquest el presagi de la victòria que havem d'obtenir amb l'esforç i el sacrifici de tots. El fet de la guerra, per una necessitat de vida, o mort, deixa somortes les altres preocupacions tan sentides pel poble treballador; cal que sigui ben comprès per tothom i que s'hi correspongui amb la lleialtat deguda. La massa treballadora decidirà l'aixafament del feixisme, i la seva abnegació no pot ésser traïda. — ALFIL

“Estem en possessió de la veritat, del dret, de la justícia i de la raó”

La veritable situació d'Espanya ha estat plantejada admirablement en el transcendent discurs pronunciat diumenge pel President de la República.

Ha dit el President: «Estem en possessió de la veritat, del dret, de la justícia i de la raó, perquè els que assumim la representació de la República Espanyola, cadascú al seu lloc, i aquells que amb llur sang i llur esforç la sostenen i la defensen, hem formulat des del primer dia un cert nombre de veritats irrefutables, perquè són les veritats del nostre dret, immarcescibles. Se li podran oposar, i se li oposen, la força i la violència armada que pretenen destruir els que mantenen aqueixa veritat i aqueix dret. Hom li podrà oposar, i així se li oposa, el desdeny que els desoeix; però això no importa. Podrà la fortuna jugar els seus jocs capriciosos; podran els homes fracassar o encertar en llurs plans d'acció; podran els Governos enredar-se en subterfugis, espaordits; podrà haver-hi guerra o podrà no haver-hi guerra; podran els pobles deixar-se arrossegar altra vegada a una contesa sagnant, però es consolidarà la pau. La Societat de Nacions sortirà de la seva letargia i despertarà a un zel vigilant, o continuarà com fins avui.

Amb qualsevol d'aquestes eventualitats sempre quedarà un codi de veritats absolutes, gravades d'una manera indeleble, amb les quals la República compareixerà davant la història, com avui hi compareix, tranquil·la i segura del seu dret, davant el judici del món.

No és això poca cosa. Per a mi, ho és tot. No és poca cosa, perquè la possessió de la veritat, que ens autoritzà a agafar les armes, ens priva avui d'abandonar-les. Aqueixa veritat, en obrar sobre l'esperit espanyol, fa miracles, perquè a l'espanyol, quan un raig de caritat perdurable travessa el seu esperit, el món li esdevé petit i no hi ha sacrifici que pugui rendir-lo ni contrarietat temporal que esgoti la seva capacitat de sofrança».

Després de glossar els anteriors conceptes, ha prosseguit la interessant exposició presidencial com un anàlisi històric d'un any de lluita, i així tracta amb responsabilitat i clara visió del moment tot el procés viscut, compendiat en els següents aspectes: el respecte al dret; les nostres tesis i les nostres veritats; guerra d'invasió; Espanya ha estat envaïda quatre vegades en dos segles; els motius de la invasió; vénen a cercar les nostres mines i les nostres bases navals; què ha fet la República davant la invasió?; per què hem anat a Ginebra?; què ha fet la S. de N.?; la única «no intervenció» assolida pel Comitè de Londres ha estat la de la S. de N.; el Comitè de Londres no està instaurat en l'ordre jurídic; l'actuació del Comitè; el dret trepitjat; el reconeixement de la bel·ligerància seria la intervenció més descarada dels rebels; el Comitè de Londres intervé totalment; la retirada d'estrangers; els súbdits del Soldà del Marroc també són estrangers; la repatriació de «voluntaris» no pot conjuguar-se amb la bel·ligerància; es fan baixes maniobres amb el lema de «conservar la pau»; mentrestant la guerra segueix fent estralls a Espanya; l'Exèrcit de la República; la moral i l'esperit de sacrifici del nostre Exèrcit; l'exemple moral per a la reraguarda; la reconstrucció espiritual d'Espanya; la política d'extermini que han provocat els militars traïdors; i lluitem perquè volem seguir essent espanyols.

L'oportú discurs del President Azaña ha estat recollit per la premsa de tots els matisos, de la veïna República, amb la màxima amplitud, i, com era d'esperar, ha produït als medis polítics i socials una viva impressió. Cal felicitar-nos-en per tal com la seva repercussió a l'exterior podria tenir una influència decisiva en la rectificació iniciada en la política internacional. — DEMO